

Smlouva o tzv. Svaté alianci (Paříž, 26. září 1815)

Ve jménu přesvaté a nerozdílné Trojice.

Jejich Veličenstva císař rakouský, král pruský a císař veškeré Rusi došli v důsledku velkých událostí, které v Evropě vyznačovaly běh posledních tří let, a zejména v důsledku dobrodiní, kterými Božská prozřetelnost ráčila obšťastnit jejich státy, jejichž vlády jí jediné věnovaly svoji důvěru a naději, k naprostému přesvědčení, že je nezbytné určit zásady, jež by si mocnosti osvojily ve svých vzájemných vztazích v duchu nejvyšších pravd, jež nás učí věčné náboženství Boha spasitele.

Prohlašují slavnostně, že tato listina nemá jiného cíle než vyjádřit před tváří veškerenstva jejich neochvějně rozhodnutí, že za pravidlo svého jednání, ať už ve správě svých vlastních států nebo ve svých politických vztazích ke každé jiné vládě, nepřijmou než učení tohoto svatého náboženství, příkazy spravedlnosti, lásky k bližnímu a míru, které se zdaleka netýkají jenom soukromého života, nýbrž mají naopak přímo ovlivnit rozhodnutí vladařů a vésti všechny jejich kroky, neboť jsou jediným prostředkem, jak upevnit lidské instituce a odstranit jejich nedostatky.

V důsledku toho Jejich Veličenstva se dohodla na následujících člancích:

Čl. 1. Podle slov Písma svatého, která přikazují všem lidem, aby se na sebe navzájem dívali jako na bratry, tři panovníci uzavírající tuto smlouvu zůstanou spojeni svazky opravdového a neoddělitelného bratrství a budou se považovat za lidi stejné vlasti. Poskytnou si za všech okolností a všude podporu, pomoc a posilu; shlížejíce na své poddané a armády jako otcové na rodinu, budou je vést ve stejném duchu bratrství, který je naplňuje, aby chránili náboženství, mír a spravedlnost.

Čl. 2. Důsledkem toho jedinou platnou zásadou, ať už mezi řečenými vládami nebo mezi jejich poddanými, bude poskytovat si navzájem služby, dokazovat si neměnnou dobrotivostí vzájemnou lásku, jíž mají být naplněni, považovat se všichni za členy jednoho a téhož národa křesťanského. Tři spojení vladaři se pak považují pouze za povolané Prozřetelností, aby vládli třem větvím stejné rodiny, totiž Rakousku, Prusku a Rusku, a tak vyznávají, že křesťanský národ, jehož část oni i jejich národy tvoří, nemá ve skutečnosti jiného vladaře než toho, jemuž jedinému patří plně moc, protože jenom v něm jsou všechny poklady lásky, vědy a nekonečné moudrosti, totiž Boha, našeho božského Spasitele Ježíše Krista, nejvyšší Slovo a Slovo života. Jejich Veličenstva doporučují v souhlase s nejněžnější láskou ke svým národům jako jediný prostředek k užití tohoto míru, který se rodí z dobrého svědomí a který je jediný trvalý, upevňovat se každého dne více v zásadách a vykonávání povinností, kterým božský Spasitel naučil lidstvo.

Čl. 3. Všechny mocnosti, které se budou chtít slavnostně přihlásit k posvátným zásadám, jež diktovaly tuto listinu, a které poznají, jak je důležité štěstí národů, jež byly příliš dlouho znepokojovány, aby tyto pravdy vykonávaly na lidské osudy všecken vliv, který jim patří, budou přijaty do této Svaté aliance spěšně a s láskou.

1. Které tři státy jsou zakládajícími státy tzv. Svaté aliance?

2. K čemu se výše zmíněné tři státy zavazují v prvním článku?

3. Druhý článek obhajuje absolutní vládu. Jak konkrétně?

4. Co je podmínkou vstupu pro ostatní státy? (to je v článku 3)

5. Podle mapy Evropy z r. 1815 popište alespoň tři zásadní změny oproti dnešku.

(které státy chybí... které jsou na první pohled výrazně menší či větší... které přebývají... atd.)

1.

2.

3.